

Sborové OZVĚŇY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • červenec 2015 • Ročník XX

Boží Slovo je živé a mocné

Milí bratři a sestry, list Židům byl adresován sborům, z nichž vyprchal prvotní zápal a dostavovala se únava. Stále se v nich sice kázalo, ale lidé ta kázání pouštěli jedním uchem tam a druhým ven. Účast na bohoslužbách se stávala určitou rutinou a přítomní se těšili zejména na to, že se při nich setkají a pohovoří si se svými přáteli. Z takového podhoubí ovšem Boží království nevyrostě! To je třeba si říci, protože „setkávání“, to je jedna z módních manter naší církve. Říci „jdu na bohoslužby“, nám připadá strašně úzkoprsé. Jít se „setkávat s lidmi“ nebo ještě raději „budovat místa setkávání“, je naopak vydáváno za něco velkolepého. Kde víra ztrácí svůj duchovní rozměr, tam se ovšem oslabuje její dopad do života. Tam přestává být jeho určující silou. Co jde jedním uchem tam a druhým ven, to nemá sílu člověka tvárnit. Tím člověk zůstává nedotčen. Křesťana lze přitom ve všední den poznat právě a pouze podle jeho projevů a postojů. Nevybočuje-li ničím ze šedého průměru, je neidentifikovatelný. A to je chyba. Křesťan má být ve viditelné vazbě na Krista nejen v neděli, ale i ve všední den. Není-li křesťanem pořád, není jím nikdy.

Toto konstatování nebylo ani kdysi ničím objevným. I jiní tehdy ukazovali na nutnost jednoty teorie a praxe. Autor epistolů to však nečiní hrozbou sankcí. Nesvolává na licoměrníky hromy a blesky. On jim píše: „Neklamte svou dvojakostí sami sebe. Pána Boha nelze obalamutit zbožnými gesty a líbivými řečmi. Je jediná možnost, jak se mu líbit – plně nasazení! Kde s Božím Slovem jen tak laškujeme, tam se nám Boží zaslíbení rozplývají. Tam, třeba i při-

V neděli 21. června se v našem sboru konala confirmace Martina a Filipa Blažkových. Na snímku jsou společně s rodiči, prarodiči, malou sestrou Terezkou a bratrancem Tomášem. Více na 8. straně.

mo před oltářem, vpadá do lidského života nicota. Církev, která nežije ze Slova, chřadne a umírá. Přestává být zajímavá pro své okolí a ztrácí důležitost i pro ty, kteří ji tvoří. Ocítá se na třetím, pátém, desátém místě jejich zájmu. Setkávat se s lidmi se přece mohou i u baráček, na fotbale nebo v hospodě. Jestliže z našich kazatelů nezaznívají jasné stimuly k životu, ale

jen náboženská a moralistická klišé, tak se není čemu divit. Církev, která nestojí na autentickém biblickém zvěstování, nemůže být místem života z víry. Taková církev má odzvoněno. A není jí škoda.

Autor epistolů promlouvá k těm, kteří se sice podílejí na církevní vyprázdňování, přitom jim však ta situace vadí. Byli by rádi, kdyby jim

kázání jasně promlouvalo do života, ale ono k tomu prostě nedochází. Proto píše: Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč. Taková je jeho skutečná povaha! Boží slovo, to nejsou jalové řeči, které mají nějak vyplnit čas a pouze sladce omámit.

Pokračování na 2. straně

Boží Slovo je živé a mocné

Pokračování z 1. strany

Boží slovo táhne v každé dějinné situaci jasnou čáru mezi bílou a černou, mezi pravdou a lží, životem a smrtí. Sentimentálně všeobjímající mluvení není Božím slovem. To je nepodařený lidský pokus o jeho interpretaci. Na vyprázdněnost současného křesťanství má bezesporu podíl laciná předávkovanost Boží láskou. V kázáních se láska předepisuje na všechny problémy. V neděli to poslouchat vydržíme, ale ve všední dny problémy řešíme jinými způsoby. A právě rozpor mezi nedělní teorií a realitou všedního dne vede k oné skepsi víry. Stále více nabýváme dojmu, že Boží slovo je jen sváteční balast a v životě se musíme orientovat na něčem jiném.

Pokud otevřeme Bibli a začteme se do ní, pak ovšem zjistíme, že je dostatečně realistická. Láska je v ní skutečně nejvyšší hodnotou. To však jejím pisatelům vůbec nebrání rozlišovat mezi dobrým a zlým. Boží Slovo není proklamací naivity. Do této polohy je vměštnáváme my, lidé. Ono je to totiž velice pohodlné a v církvi se proti tomu většinou nikdo neodvážá protestovat. Všichni si však současně myslí své. Ale Boží Slovo není naducaný polštářek. Boží Slovo je ostřejší než jakýkoli dvousečný meč. Přináší nám vyhraněné stimuly pro život. Jednou těší, podruhé kárá. Jednou slyšíme: „Správně služebníku dobrý a věrný“, jindy: „Služebníku špatný a líný.“ Kde Boží slovo není zdeformováno a zastřeno našimi dezinterpretacemi, tam vede k určitosti a léčí tak nejen církev, ale celou společnost. Kárá nás, když s odvoláním na všeobjímající lásku tolerujeme, co člověku škodí. Je vůči nám kritické, když se vzhlížíme v sobě samých. Otevírá nám také srdce pro ty, kteří hladovějí a žízňají po spravedlnosti. Boží slovo proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Kdo mu naslouchá, ten dokáže odlišit svou vlastní vůli od vůle

Emanuel Vejnár.

Boží. Poznává se to snadno. Naše vůle sleduje naše pohodlí. Boží vůle sleduje pravdu. Je konec výmluv! I těch nejrafinovanějších, jimiž děláme z černého bílé. V konfrontaci s Božím slovem platí „buď a nebo“. Buď jdeme cestou nejmenšího odporu a s každým si žoviálně plácáme po ramenou, anebo jdeme stejnou cestou jako Ježíš. Láska člověku dovoluje, ba za určitých okolností dokonce přikazuje, postavit se do opozice! Ale Boží slovo nevede jen k zaujetí jednoznačných postojů. Pisatel rovněž uvádí, že se před ním nelze skrýt. Boží Slovo není pouhý zvuk. Nepodobá se vysílání rádia, které si podle libosti zapneme, naladíme na program, který se nám líbí a když chceme mít zase klid, tak ho prostě vypneme. Boží slovo zapíná a ladí nás. Zasahuje naši vůli, mysl, cit i rozum. Pro-

niká až k našemu srdci. Zmocňuje se nás svou opravdovostí, vrací nás z bludných cest, zvedá z malomyslnosti, dává odvahu riskovat a hasit i to, co nás zatím ještě nepálí.

Z adresátů listu Židům prvotní zápal vyprchal a dostavovala se únava, protože Boží Slovo ztotožnili s lidským náboženským mluvením na nejrůznější společenská témata. I tato témata křesťana samozřejmě zajímají. Není to však Boží Slovo. A pokud v církvi nezní Boží Slovo, tak církev hyne. Je misijně sterilní a nudí i ty, kteří ji tvoří. Z dravé bystřiny, jejíž proud odplavuje špínu a nečistotu, se stává bahňitý rybník, ve kterém se daří pouze líným kaprům. Nemá-li církev zdegenerovat a působit jako trapný a současně komický náboženský skanzen, musí se držet Božího Slova. Ne nějakého

námi lidmi natřeného na růžovo, ale toho skutečného, které proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Má-li v ní znovu zaplát, co skomírá, musíme v ní učinit místo autentickému Božímu Slovu. Tudy vede cesta k její obnově. Komu není lhostejné, jak vypadá církev, svět i on sám a chce brát svůj život vážně, ten naslouchá autentickému Božímu Slovu. A v souladu s ním jedná. Nikoli z pouhého setkávání, vyseďování a klábosení, ale z jednání vyrůstajícího z autentického Božího Slova, roste Boží království. Kde nasloucháme jemu, tam se nás opět zmocňuje prvotní zápal. Amen.

Z kázání br. faráře Emanuela Vejnára z Lysé nad Labem v Teplicích, 7. června 2015

Mládež žije! Za poslední dobu se v mládeži naší církve událo mnoho různých akcí. Samozřejmě již zůstává pravidelná účast značného počtu členů ústecké, v tom i teplické, mládeže na Sjezdu nejen evangelické mládeže v Kroměříži, který proběhl v minulém roce. Další sjezd je velmi důležitý pro Ústecký seniorát. Dějištěm letošního ročníku budou blízké Litoměřice! Těšit se na něj můžeme už první víkend v září. Nejdůležitější událostí pro mládež našeho seniorátu lze považovat prosincové seniorátní dny v Děčíně. Naše mládež si tam zvolila nový Seniorátní odbor mládeže. Předsedkyní se stala Kateřina Kosinová, která nahradila Jaroslava Nezbedu. V samotném SOMu se objevila i staronová Hana Jirsáková, Bar-

bora Jancyková a Josef Otradovec. Náhradníky se stali Ladislav Král a Radovan Gaudyn. Samotné dny se vyvedly nad očekávání. Účast byla hojná. Nejzajímavějším bodem programu byla hudební dílna, která všechny účastníky pohltila do svých rytmtů. Následující vydařenou akcí byl únorový multigenerační výlet na Boreč spolu se zajímavou hrou a odborným výkladem, za který patří dík Haně Jirsákové. Naše mládež participovala i na akcích s jinými senioráty. Zdárným příkladem toho můžou být i seniorátní dny mládeže v Krabčicích: "Nepřidáš se k většině, když páchá ničemnosti." Přes všechny překážky naše mládež žije! Dál a dál pořádá akce a účastní se jiných. Nebojte se a také se přijďte podívat! **Radovan Gaudyn**

Budeme mít nového pastýře

Tuhle dobrou, již zcela oficiální zprávu jsme se dozvěděli jen před pár dny. Svoji kandidaturu na faráře potvrdil br. vikář Dan Páleník a splnil tak naše modlitby i přání. Na jeho příchod do sboru se moc těšíme. Setkáme se s ním v neděli 12. července, kdy nám poslouží kázáním. S rodinou stávajícího br. faráře Jana Opočenského budeme nadále v kontaktu. Na společně strávených dvanáct let se nedá zapomenout.

Bratr vikář Dan Páleník.

Křest Jakoubka Skalického

Svatost křtu malého Jakoubka jsme prožívali společně s jeho rodiči Štěpánkou a Radovanem Skalických, příbuznými i přáteli. Uskutečnil se v kostele sv. Alžběty, kam jsme spěchali po skončení naší bohoslužby v neděli 24. května. Křtu se ujal salesiánský

kněz Václav Čunek a kázáním posloužil br. farář Jan Opočenský z Českobratrské církve evangelické v Teplicích, kde je Štěpánka presbyterkou. Sváteční den pokračoval slavnostním obědem v naší presbyterně. Milý Jakoubku, vítáme Tě do rodiny křestanů!

Květen patřil úklidu zahrady i kostela

Tradičně, jako každý rok jsme se ve druhé polovině května pustili do jarního úklidu farní zahrady i kostela. Všechny prostory to už po zimě nutně potřebovaly. O tom, že jsme se do práce pustili s elánem, svědčí snímky jedné z brigád na zahradě. Nejmladší brigádníci byla tříletá Zuzanka Pešková, nejstaršími potom sestry Grögerová, Kittlerová a Richterová. Nepořádku, který jsme pořežali a vyhrabali, byly čtyři valníky. Ty br. Milan Jancyk postupně odvezl do sběrného dvora. Farní zahrada, kterou již pravidelně sekají Gaudynovi, nám to nyní s láskou oplácí. Stejně tak to bylo i v prostorách kostela. Vzali jsme to popořádku pěkně od kruchty až po presbyternu, ve které se pravidelně, neděli co neděli, rádi scházíme. Všem brigádníkům a brigádnicím patří velké poděkování staršovstva sboru.

V Noci kostelů jsme přivítali celkem 264 hosty

To je zatím nejvyšší počet, kterého jsme za 4 roky, kdy se celoevropské Noci kostelů účastníme, dosáhli. Program byl vypilovaný, počasí se vydařilo, a tak nádherný zpěv a hudba byly slyšet ote-

vřenými okny modlitebny široko daleko a přilákaly kolemjdoucí. Někteří si přišli jen pro razítko, další se chvíli zaposlouchali do krásných tónů. Ať už vycházely z úst dětského souboru Poupá-

ta, Krušnohorského pěveckého sboru vedeného Petrem Bendou či z kůru od varhan, na které překrásně hrál profesor teplické konzervatoře Jan Valta, jenž navíc doprovodil barytonistu

Hynka Graniu, a společně uzavřeli další zdařilou Noc kostelů. Všem účinkujícím, s kterými spolupracujeme dlouhodobě, patří upřímné poděkování za obhaceni Noci kostelů 2015.

Biblická u Jancykových

Pravidelné středeční biblické hodiny se čas od času konají také v rodinách našich členů. Tato byla na začátku června u Jancykových. Nejstarší člen našeho sboru – Jaroslav Jancyk oslavil 96. narozeniny. Do dalších let mu všichni přejeme Boží požehnání a blízkost.

Teplice avantgardou českého kaplanství

Sborové odpoledne s nemocničními kaplany Zbyskem Jonczym a Janem Opocenským na téma „Co mne k tomu přivedlo,“ přilákalo 22. května do presbytery našeho sboru na dvě desítky zájemců a bylo naplněno očekáváním. Dozvěděli jsme se o počátcích nemocničního kaplanství v Teplicích. Na počátku byli lidé nevěřící, ale hledající a pak také skupinka farářů, kteří

se nebáli zkusit nové a spolehli se na Boží pomoc. Do určité míry se tehdy, koncem roku 2009, staly Teplice avantgardou českého kaplanství ve smyslu nejrychlejšího pronikání do nemocničního prostředí. Naše sbory a celá církev to i ocenila. Zajímavé vyprávění bylo podbarveno také pohoštěním z rukou našich sester. Setkání jistě přineslo i účastníkům podněty k zamyšlení. (jo)

Rodina Jirsáková prožila dlouho očekávaný slavnostní den. Byla jím promoce Věrky, která úspěšně ukončila vysokoškolské studium a stala se inženýrkou. Moc blahopřejeme absolventce a děkujeme rodičům Lídě a Pavlovi za to, že vychovali dvě báječné dcery.

Z výročního sborového shromáždění

Ef 5, 19-20

„Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.“

Bratři a sestry,

dnešní výroční sborové shromáždění má vydat počet za uplynulý kalendářní rok 2014.

Jak všichni víte, stále hledáme nového pastýře pro náš sbor. Hned 1. 1. 2014 jsme slyšeli z kazatelny br. f. Lukáše Pešouta z Telecího, spolu s manželkou pak v presbyterně při kávě a tradičním novoročním promítání mohl nahlédnout do našeho sbor. života. Dlouho jsme chovali naději, že br. f. Pešout s rodinou nastoupí v Teplicích. Od té doby se u nás vystřídali další kazatelé: vikář Jakub Malý z Prahy-Libně 2. 2., f. Debora Hurtová z Čes. Třebové 9.3. f. Martina Lukešová 4.5. Zatím bez kýženého výsledku, ale naděje se nevzdáváme...

Volba nového staršovstva se konala 23. 3. 2014 spolu s VSS a 7. 4. byla ustavující schůze. Staršovstvo doplnily 4 nové tváře: sestry Hana Blažková, Jana Pešková, Štěpánka Skalická a br. Vlastimil Vondráček. Všichni čtyři jsou pro sbor a staršovstvo přínosem. Po poradě se s. seniorkou Šerákovou -Vlkovou bylo zapotřebí řešit situaci týkající se faráře. Br. f. Opočenský byl ochoten ještě další rok sboru sloužit jako dosud na poloviční úvazek, a tak po všech nutných administrativních krocích byl stanoven den 21. 9. 2014, kdy konsenior Zd. Bárta přijal slib nového staršovstva a provedl volbu faráře Jana Opočenského na 1 rok, tedy od 1. 11. 2014 do 30. 10. 2015. Děkujeme br. farářům Opočenskému za jeho obětavost a společně věříme, že se dočkáme, dá-li Bůh, jeho nástupce.

Významnou akcí loňského roku byla rekonstrukce topení v suterénu kostela. Staršovstvo se na svých pravidelných schůzkách touto otázkou dlouho zabývalo a po zralé úvaze rozhodlo, že stávající topení je neekonomické a dokonce nebezpečné. Byl pečlivě zvažován i výběr firmy. Naši bratři Jancyk a Jirsák se ujali celé akce a odpracovali obrovské množ-

ství hodin. Tím ušetřili sboru velkou část nákladů. Bratři Vondráčkoví, otec a syn, pomohli s odbornou prací elektrikářskou a při zapojení nového kotle. Celá akce začala 22. 9. 2014 (pondělí po slibu staršovstva), 8. 10. 2014 zapojen kotel, ženy nastoupily k úklidu a 10. 10. 2014 – v pátek večer – byl přivítán host ministr kultury Daniel Herman k besedě a k účasti na setkání „chlapy“. Za necelé tři týdny (!) bylo vykonáno tolik práce.

Jsme vděční Pánu Bohu za všechny sestry a bratry, kteří svým obdarováním a obětavostí pomáhají svému sboru. Br. Roman Gaudyn svolává pravidelně na pátek 1x měsíčně („chlapy“) k ekumenickému sejití s programem, někdy i se zajímavým hostem (10. 10. 2014 to byl min. kult. Daniel Herman). Sestry Gaudynová, Jancyková a Richterová už tradičně organizují 2x v roce ekumenické setkání žen. Loni byl 18. 1. 2014 hostem prof. Josef Volvovič s psychologickým výkladem pohádek, 8. 11. 2014 teoložka Kateřina Lachmanová s tématem „Karikatury Boha a jejich vliv na náš život“. Setkání žen jsou

spojena s pohoštěním a po společném obědě ještě následuje tvořivá dílna pod vedením s. Gaudynové. Nedocenitelnou službou jsou Sborové ozvěny, které vydává čtvrtletně s. Lad. Richterová. Zachycují nejen život našeho sboru, ale i významné události v naší církvi. (Nebýt Sborových ozvěn, musela by být moje zpráva delší.) Děkujeme sestře Richterové, jen by uvítala větší počet dopisovatelů.

Začátkem září pořádá sbor společný oběd na oslavu všech, kteří měli své narozeniny během prázdninových měsíců. Je to výborný sborotvorný, už tradiční zvyk. Alespoň některá významná výročí připomenou. Svě 80. narozeniny slavil 29.4. br. Vlastimil Vondráček a 10. 7. br. Willy Gröger. Br. Jaroslav Jancyk je našim nejstarším jubilem – 4. 6. oslavil své 95. narozeniny, s. Milada Sládková-Placáková 94, s. Lydie Jancyková 87. Br. f. Amos Tejkal měl 85. narozeniny 5. 3. a o dva dny později vyjelo za ním do Krabčic 13 gratulantů. Zažili jsme krásné společenství a manželům Tejkalovým jsme udělali radost.

Bohužel, o 3 měsíce později jsme obdrželi zprávu, že br. farář Tejkal 4. 6. 2014 zemřel. V pátek 13. 6. jsme se vypravili do Krabčic v daleko větším počtu, abychom se rozloučili se svým dlouholetým pastýřem.

Už po čtvrté se v našem sboru konalo vzpomínkové shromáždění k 17. listopadu. Tentokrát byla hostem s. MUDr. Mahulena Čejková z Děčína. Její zajímavé vzpomínky a postřehy doplnil malý koncert manželů Skalických a jejich hostů. S. Richterová obstarala fotodokumentaci té doby, jak ji pamatujeme z teplických ekolog. demonstrací od 13. 11. do 16. 11. 1989.

Advent jsme opět prožili radostně. Dětský sbor Poupata adventní čas zahájil, manželé Valtovi už tradičně se svými žáky a hosty pokračovali, dětská besídka a vánoční hra mládeže se už odehrály u obrovského, překrásně ozdobeného vánočního stromu. Za ten děkujeme manželům Vondráčkovým, za instalaci a ozdobení rodinám Jancykových, Jirsákových, Gaudynových a Vondráčkových. Hod Boží vánoční byl připraven, v pokoře a tiché radosti jsme přijali pozvání ke stolu Páně.

Bratři a sestry, děkujeme Pánu Bohu, že rok 2014 i za ztížených podmínek byl rokem požehnaným.

Děkujeme br. farářům Opočenskému za jeho věrnost našemu sboru a prosíme, aby ho Pán Bůh na jeho cestách opatroval. Děkuji celému staršovstvu za jeho starostlivost a svornost. Obzvláště chci poděkovat manželům Jancykovým a Jirsákovým, kteří jsou spolehlivými pilíři našeho sborového života. Děkuji celému sboru za jeho věrnost a obětavost v r. 2014, děkujeme našemu Pánu a společně prosíme, aby nás neopouštěl ani v roce příštím.

Slova apoštola Pavla ve II. K 9,8 jsou určena i nám:

„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“

Věra Grögerová, kurátorka sboru

ČCE v Teplicích dne 22. března 2015

Rok 2014 je za námi. Rok, který se vtiskl do sborového života v několika směrech jako průlomový. Dospěli jsme v něm k několika jistotám: Dosavadní farář ve svých 65 letech už opravdu nestačí na to, aby mohl sbor adekvátně ve všem vést, zvláště když už nebydlí na faře. A pokrok je i ve vidění staršovstva jako správného orgánu, který má za úkol skutečně pečovat i v této době změn o svůj sbor ve všech jeho složkách. Vidíme, že s farou je potřeba udělat další krok pro pohodlí budoucího faráře a úspornost... Farář je rád, že i přes všechny nedostatky, které nynější stav má, poskytl sboru určité ručení, že po potřebnou dobu nebude nutná administrace. Základní funkce a shromáždění se daří dobře udržet. Horší to je u setkání v týdnu, kam musí kazatel dojíždět. Proto trpí práce s dětmi, mládeží i konfirmační příprava a také individuální práce a kontakty s kazatelem... zde by bylo třeba nového pracovníka snad nejlépe. To je také směr našich vyhlášení a modliteb, aby Pán Bůh působil svým Duchem k příchodu nového kazatele, pracoval na jeho srdci a vůli. Náš seniorát ve výhledu bojuje o zachování sborů, my bychom rádi viděli perspektivu sboru našeho v obsazení kazatelem za stávajících podmínek aspoň na 5 až 10 let.

Zamýšlíme se nad jednotlivými skupinkami ve sboru:

Děti ve sboru jsou, i ve sprátených rodinách, objevují se teď častěji díky mladým pracovnícím ve staršovstvu, práce s nimi je však v počátcích. Nejlepší to jde kolem vánoc, kdy jsme všichni oslovitelní. Jsme rádi, že se podařilo navázat intenzivnější kontakt s vedením dětského sboru Poupata, který u nás hostuje v adventním času a bude i v Noci kostelů (29.5. t.r.).

Konfirmanti jsou dva, konfirmace by měla být v r. 2015. Mládež je, ale neschází se pravidelně, avšak potřebuje to – je propojena i se seniorátní mládeží.

Biblická hodina se drží někdy silou mocí, ale protože se tu setkávají

pravidelně i ti, kteří na jiná shromáždění nechodí, setkáváme se někdy i třeba jen ve čtyřech. Příležitostně je biblická jako větší setkání i v rodině, kam jsme zváni.

Ženy mají své setkání 2x ročně v širším měřítku, se zajímavými hosty, je to setkání, kam je možno pozvat i širší veřejnost. V posledních letech bude hodně záležet, kolik takových možností vytvoříme, abychom začali plnit tu diakonickou a evangelizační práci, která je vrcholem sborového života.

Muži se scházejí s železnou pravidelností, je to vysloveně ekumenická dílna, díky i za to, že v ní můžeme přivítat také hosty, i když zajímavý program se tvoří i přímo za pochodu na setkání.

Časopis Sborové ozvěny je vítanou kronikou i s teologickým materiálem pro ty, kdo na bohoslužby nemohou a často zachytí i různé návštěvy a události ve sboru, hos-

tování ve sboru, ekumenu, mimořádné akce ve sboru: koncerty, hru i setkání k jubileu (M. Horáková, 17. listopad) Pravidelně se snažíme v oznámeních sledovat narozeniny a jubilea našich členů, po prázdninách bývá setkání s těmi, kdo slavili v prázdninovém odpočinkovém režimu sborového života. Vidím to jako dobrý základ dalšího přemýšlení o místu a úkolu našeho společenství pro toto město a okolí.

Naše bohoslužby jsou stále základem života sboru. V poslední době jsme mohli v účinkování hostů znovu přemýšlet nad jejich skladbou a jednoduchostí. Myslím, že každý z nás by dovedl pojmenovat něco, co bychom společně do nich ještě rádi vložili, aby byly víc společnou věcí shromáždění - bohatší liturgie, větší účast laiků na službě, místo pro mládež a děti...

To naše společenství je hned silné, ale pak zas slabší. Jako dítě, o které

je třeba pečovat. Každý z nás to umí trochu jinak, ale každý může přispět svým obdarováním. Důležité je, abychom na něm měli něco opravdu rádi, aby nás to těšilo a přitahovalo. Náš sborový život se mi zdá natolik pestrý, že se něco najde pro každého... snad jen zpěv a služby mnohého druhu nám v něm kulhají... s příchodem nového kazatele či dalších lidí se to může rychle proměnit či dohonit.

Chci na závěr znovu připomenout, že se považujeme za společenství, které se shromažďuje kolem Krista, jsme křesťané. Chci poděkovat vám všem, kteří tvoříte tento sbor, kteří jej podporujete. Dává nám to radost a novou sílu. Chválím vás a děkuji našemu nebeskému Otci za ochranu a nadějný výhled. Možná je toto moje poslední zpráva o životě sboru v Teplicích. Vážím si toho, že ji mohu pro vás psát.

Jan Opočenský

Máte-li možnost,
sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:
www.teplice.evangnet.cz

Prožili jsme sváteční den

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
mobil br. farář Mgr. Jan Opočenský 604 339 518
č. ú. 2100220448/2010

Po třech hubenějších letech jsme byli v neděli 21. června svědky konfirmace našich mladých přátel – Martina a Filipa Blažkových, kteří uprostřed nás potvrdili svátost křtu, jež absolvovali jako děti v Jindřichově Hradci. Na další cestu životem dostali požehnání od faráře Jana Opočenského a kurátorky sboru Věry Grögerové, pamětní list o konfirmaci a jako dárek cestovní bibli v „maskáčovém“ provedení.

Následovala svátost Večeře Páně a po skončení bohoslužby společný oběd v presbyterně. Konfirmační den bude Martinovi a Filipovi připomínat kámen na farní zahradě, který si sami vybrali jako pevný základ pro svoji víru. Při slavnostním okamžiku nás bylo tolik, že jsme se všichni na společnou fotografii ani nevešli. Oběma bratrům přejeme Boží blízkost a těšíme se na setkávání s nimi.

Na konfirmaci nás bylo tolik, že jsme se na fotografii všichni ani nevešli.

Kámen na památku slavnostního dne si Martin a Filip sami našli, přivezli a osadili.

Martin a Filip se přiznali k víře v našeho Pána.

Farář sboru Jan Opočenský a kurátorka Věra Grögerová společně žehnají Martinovi ...

... i Filipovi.

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Toto číslo vyšlo za laskavé podpory akciové společnosti Severočeský METROPOL, grafická úprava: Václav Školoud. Příspěvky zasílejte na adresu metropol1@seznam.cz nebo předejte s. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí n. L.

